

RECENZJA: Andreas Blümke, *Jak inwestować w produkty strukturyzowane*, Wolters Kluwer, Warszawa 2013, ss. 472.

Recenzowana monografia dotyczy prezentacji produktów strukturyzowanych w kontekście budowania z nich portfeli inwestycyjnych. Autor definiuje te aktywa jako „(...) aktywa finansowe, które obejmują różne składniki elementarne, połączone w celu utworzenia określonego, dopasowanego do potrzeb inwestora, profilu relacji ryzyka do zysku”.

Bibliografia recenzowanej pracy składa się z 28 pozycji literaturowych (internetowych). Ponadto praca składa się z 14 rozdziałów, dotyczących tematyki monografii. Struktura pracy wygląda w ten sposób, iż autor podzielił ją nie tylko na rozdziały, lecz także na 2 części. Pierwsza poświęcona jest prezentacji produktów strukturyzowanych jako aktywów inwestycyjnych. I to ona implikuje treść pracy. Na uwagę zasługuje fakt, iż autor w początkowych rozdziałach tej części dokonał prezentacji podstawowych pojęć dotyczących tematyki pracy. Nie bez znaczenia jest fakt, iż pokazano także sposób zachowania produktów strukturyzowanych w ich okresie trwania.

Natomiast w części 2 dokonano charakterystyki prezentowanych aktywów finansowych z perspektywy zarządzania portfelem inwestycyjnym. Uczyniono to celem pokazania punktów stycznych pomiędzy charakterem produktów strukturyzowanych a procesem podejmowania decyzji inwestycyjnych. Rozległość prezentowanej materii powoduje, iż jej charakterystyka mogłaby się stać nieprzejrzysta, niemniej jednak autor uniknął tego przez budowę przejrzystego charakteru pracy.

Należy przede wszystkim dodać, iż w recenzowanej pracy „podoba się” skorygowanie klasycznej teorii portfelowej dla dostosowania do specyfiki inwestycyjnej produktów strukturyzowanych. Należy to zaliczyć do osiągnięć badawczych i twórczych autora. Może „podość się” także i to, że klasyczne preferencje inwestorów zostały odniesione do skośności i kurtozy stóp zwrotu produktów strukturyzowanych. Na uwagę zasługuje także zamieszczenie kwestionariusza pozwalającego określić preferencje inwestycyjne. Nadaje to pracy charakter praktyczny i użyteczny. Jest on wsparty zamieszczeniem na końcu monografii glosariusza zawierającego pojęcia fachowe stanowiące aparat pojęciowy wykorzystywany przez zarządzających aktywami i środowiska naukowe parające się naukami ekonomicznymi.

W tej części recenzji należy jednak nadmienić, iż według mego sądu, istnieje potrzeba prezentacji zjawiska globalizacji i procesów internacjonalizacji rynków kapitałowych w kontekście budowy portfeli inwestycyjnych składających się z produktów strukturyzowanych. Tematyka ta może być przez czytelnika w różny sposób rozumiana. To zaś może spowodować, iż skojarzenie zarządzania portfelem z międzynarodową dywersyfikacją portfela będzie wymagało poważnego

wysiłku. Pomimo wnikliwej analizy pracy, wyjaśnienia takiego związku nie znalazłem.

Poznawczo interesujący zapisany rozdział 11.2. pt. „Klasy rozkładu: sześcian rozkładu zwrotów” jest bardzo ciekawy z naukowego punktu widzenia. Jako znaczący wkład autora uznaję graficzną prezentację rozkładu zwrotów z kategoriami produktów. Stąd też rozdział ten należy zaliczyć do osiągnięć badawczych i twórczych autora. Rozdział 10.3. pt. „Teoria klasyczna a produkty strukturyzowane” także uznaję za interesujący. Jest on w całości poświęcony odniesieniu klasycznych teorii portfelowych do specyfiki inwestycyjnej produktów strukturyzowanych. Autor w tym rozdziale podjął ambitny problem naukowy i praktyczny. Oceniam to jako znaczący wkład autora do badanej problematyki. Ponadto pragnę dodać, iż strukturę pracy uważam za poprawnie skonstruowaną. Natomiast zbyt pobieżnie potraktowano prezentację wniosków końcowych, co wprowadziło niewielki chaos w strukturę pracy, chyba sprzeczny z intencjami autora. Uchybienie to nie narusza jednak walorów poznawczych recenzowanej monografii. Praca pod względem formalnym nie budzi kontrowersji i nie można się dopatrzeć żadnych drobnych uchybień.

Reasumując, recenzowana monografia „może się podobać” ze względu na jej kompleksową budowę odzwierciedlającą tabelaryczne zestawienia. Ponadto może być ona przyczynkiem dla innych prac (badań). Podjęta przez autora tematyka wydaje się aktualna, a zatem nie można mieć zastrzeżeń do konstrukcji jej rozdziałów.

Marcin Halicki